זינדיק בלוט

א העכסט שפּאַנענדער ראָמאַן פון דעם אידישן לעבן אין אַמעריקע :: ::

פון א. ר.

(פאָרזעצונג)

— שפּיי אַרויס ! וואָס האַלסטו אין מויל ?

גאָלד האָט אַרויסגעשפּוגן דאָס קייַלעכל פון מויל. איצט איז אים שוין געווען אַלץ איינס. עס האָט זיך דער־הערט דער קלאַפּ פונם קיילעכעל וואָס איז געפאַלן אויפן דיל און אַלע האָבן אַרויסגעמורמלט :

— אַ־אַ־אַ !

איצט איז שוין אַלץ געווען קלאָר.

גאָלד איז געשפּאַנען אַ שטאַרק בלאַ־סער מיט צעשויבערטע האָר און ער האָט געאַטעמט שווער און מיד. מיט־אַמאָל האָט זיך באַוויזן אַ גרויל אין זיינע אויגן. מיטאַמאָל האָט ער פאַר־שטאַנען אַז ביטרעסעס לעבן איז אין געפאַר — זיין גליק נאָך וועלן ער האָט אַזוי לאַנג געבייגט — זיי — נאָך וועלכער זיין האַרץ איז אויסגע־גאַנגען און וואָס עס געפינט זיך אין דער־מיטן וואָלף — איר האָט מיר דערי־בער פאַרטרויבן פון זיך — איך האָב געוואוסט, אַז אַזוי איז איך בין איצט. — אַז ער האָט עס ענד־לאַך געפונען — איז איר לעבן אין סכנה. און ווער איז שולדיק אויב נים ער אַליין ? האָט זי דעם אים ניט גערעכנט אַז ער זאָל ניט גיין אויף דער פאַרטי ? וואָס זשע טוט מען איצט ? ווי אַזוי ראַטעווען מען איר כאָטש ? ער האָט געעיטערט מיטן גאַנצן לייב. זיין גערעכנט האָט בערבעט זייער שנעל, ער האָט געווּסט פלעגער ווי אַזוי איר צו ראַטעווען און אים אין איינגעפאַלן אַ פלאַן. אַ דער זיך בע־וועדעט צו ראַזענבערגן און ער האָט געזאָגט :

—פאַרפאָלן ! איך בין אין אייער־רע הענט — אָבער איך שווער אייך : איך האָב נישט געמיינט קיינעם פון אייך קיין שלעכטס צו טאָן — נישט צוליב שפּאַנירן אימיצן פון אייך האָב איך זיך פאַרמאַסקירט —

ראָזענבערג האָט אַרויסגעצויגן זיין רעוואָלווער פון קעשענע און ער האָט מיט פאַרקריצעט ציין אַן מיט אַ ווילד געבוינענעם האַפּ געקוקט אויף זיין קרבן :

— אַזוי ? נישט געמיינט קיין שלעכטס צו טאָן ? צו וואָס זשע ? צו וואָס זשע האָסטו זיך אַריינגע'נג'עט צווישן אונז ?

—איך וועל עס אייך דערקלערן — ס'איז מיינער אַ פערזענלאַכער סוד.

— אַזוי ? אַ פערזענלאַכער סוד ? וועסטו אפשר אנטפּלעקן דעם סוד ?

— יאָ, איך וועל אייך אַלעס דער־קלערן.

—נו, דערקלער !

— איך האָב עס געטאָן אום כדי אָפּצונאַרן ביטריסן.

— וואָס הייסט דאָס ?

— וואָס מיינט ער דערמיט ?

גאָלד האָט אָפּגעכאַפּט דעם אָטעם און ער האָט זיך באַמיט צו ריידן געלאַסן און רואיק :

— איך בין שוין לאַנג פאַרליבט אין מיס וואָלף — שוין עטלאַכע יאָר — נאָר זי האָט זיך פון מיר אויסגע־לאַכט — זי האָט מיר נישט געוואָלט קאָנען — איר האָט עס געצויגן צו אַ פרײַ לעבן — זי האָט מיר דער־בער פאַרטרײַבן פון זיך — איך האָב געוואוסט, אַז אַזוי איז איך בין איצט. — אַז ער האָט עס ענד־לאַך געפונען — איז איר לעבן אין סכנה. און ווער איז שולדיק אויב נים ער אַליין ? האָט זי דעם אים ניט גע־גראַטן אַז ער זאָל ניט גיין אויף דער פאַרטי ? וואָס זשע טוט מען איצט ? ווי אַזוי ראַטעווען מען איר כאָטש ? ער האָט געעיטערט מיטן גאַנצן לייב. זיין גערעכנט האָט בערבעט זייער שנעל, ער האָט געווּסט פלעגער ווי אַזוי איר צו ראַטעווען און אים אין איינגעפאַלן אַ פלאַן. אַ דער זיך בע־וועדעט צו ראַזענבערגן און ער האָט געזאָגט :

—פאַרפאָלן ! איך בין אין אייער־רע הענט — אָבער איך שווער אייך : איך האָב נישט געמיינט קיינעם פון אייך קיין שלעכטס צו טאָן — נישט צוליב שפּאַנירן אימיצן פון אייך האָב איך זיך פאַרמאַסקירט —

ראָזענבערג האָט אַרויסגעצויגן זיין רעוואָלווער פון קעשענע און ער האָט מיט פאַרקריצעט ציין אַן מיט אַ ווילד געבוינענעם האַפּ געקוקט אויף זיין קרבן :

— אַזוי ? נישט געמיינט קיין שלעכטס צו טאָן ? צו וואָס זשע ? צו וואָס זשע האָסטו זיך אַריינגע'נג'עט צווישן אונז ?

—איך וועל עס אייך דערקלערן — ס'איז מיינער אַ פערזענלאַכער סוד.

— אַזוי ? אַ פערזענלאַכער סוד ? וועסטו אפשר אנטפּלעקן דעם סוד ?

— יאָ, איך וועל אייך אַלעס דער־קלערן.

—נו, דערקלער !

— איך האָב עס געטאָן אום כדי אָפּצונאַרן ביטריסן.

— וואָס הייסט דאָס ?

— וואָס מיינט ער דערמיט ?

גאָלד האָט אָפּגעכאַפּט דעם אָטעם און ער האָט זיך באַמיט צו ריידן געלאַסן און רואיק :

— איך בין שוין לאַנג פאַרליבט אין מיס וואָלף — שוין עטלאַכע יאָר — נאָר זי האָט זיך פון מיר אויסגע־לאַכט — זי האָט מיר נישט געוואָלט קאָנען — איר האָט עס געצויגן צו אַ פרײַ לעבן — זי האָט מיר דער־בער פאַרטרײַבן פון זיך — איך האָב געוואוסט, אַז אַזוי איז איך בין איצט. — אַז ער האָט עס ענד־לאַך געפונען — איז איר לעבן אין סכנה. און ווער איז שולדיק אויב נים ער אַליין ? האָט זי דעם אים ניט גע־גראַטן אַז ער זאָל ניט גיין אויף דער פאַרטי ? וואָס זשע טוט מען איצט ? ווי אַזוי ראַטעווען מען איר כאָטש ? ער האָט געעיטערט מיטן גאַנצן לייב. זיין גערעכנט האָט בערבעט זייער שנעל, ער האָט געווּסט פלעגער ווי אַזוי איר צו ראַטעווען און אים אין איינגעפאַלן אַ פלאַן. אַ דער זיך בע־וועדעט צו ראַזענבערגן און ער האָט געזאָגט :

—פאַרפאָלן ! איך בין אין אייער־רע הענט — אָבער איך שווער אייך : איך האָב נישט געמיינט קיינעם פון אייך קיין שלעכטס צו טאָן — נישט צוליב שפּאַנירן אימיצן פון אייך האָב איך זיך פאַרמאַסקירט —

ראָזענבערג האָט אַרויסגעצויגן זיין רעוואָלווער פון קעשענע און ער האָט מיט פאַרקריצעט ציין אַן מיט אַ ווילד געבוינענעם האַפּ געקוקט אויף זיין קרבן :

— אַזוי ? נישט געמיינט קיין שלעכטס צו טאָן ? צו וואָס זשע ? צו

— שפּיי אַרויס ! וואָס האַלסטו אין מויל ?

גאָלד האָט אַרויסגעשפּוגן דאָס קיי־לעכל פון מויל. איצט איז אים שוין געווען אַלץ איינס. עס האָט זיך דער־הערט דער קלאַפּ פונם קיילעכעל וואָס איז געפאַלן אויפן דיל און אַלע האָ־בען אַרויסגעמורמלט :

— אַ־אַ־אַ !

איצט איז שוין אַלץ געווען קלאָר.

גאָלד איז געשפּאַנען אַ שטאַרק בלאַ־סער מיט צעשויבערטע האָר און ער האָט געאַטעמט שווער און מיד. מיט־אַמאָל האָט זיך באַוויזן אַ גרויל אין זיינע אויגן. מיטאַמאָל האָט ער פאַר־שטאַנען אַז ביטריסעס לעבן איז אין געפאַר — זיין גליק נאָך וועלן ער האָט אַזוי לאַנג געבייגט — זיי — נאָך וועלכער זיין האַרץ איז אויסגע־גאַנגען און וואָס עס געפינט זיך אין דער־מיטן וואָלף — איר האָט מיר דער־בער פאַרטרײַבן פון זיך — איך האָב געוואוסט, אַז אַזוי איז איך בין איצט. — אַז ער האָט עס ענד־לאַך געפונען — איז איר לעבן אין סכנה. און ווער איז שולדיק אויב נים ער אַליין ? האָט זי דעם אים ניט גע־גראַטן אַז ער זאָל ניט גיין אויף דער פאַרטי ? וואָס זשע טוט מען איצט ? ווי אַזוי ראַטעווען מען איר כאָטש ? ער האָט געעיטערט מיטן גאַנצן לייב. זיין גערעכנט האָט בערבעט זייער שנעל, ער האָט געווּסט פלעגער ווי אַזוי איר צו ראַטעווען און אים אין איינגעפאַלן אַ פלאַן. אַ דער זיך בע־וועדעט צו ראַזענבערגן און ער האָט געזאָגט :

—פאַרפאָלן ! איך בין אין אייער־רע הענט — אָבער איך שווער אייך : איך האָב נישט געמיינט קיינעם פון אייך קיין שלעכטס צו טאָן — נישט צוליב שפּאַנירן אימיצן פון אייך האָב איך זיך פאַרמאַסקירט —

ראָזענבערג האָט אַרויסגעצויגן זיין רעוואָלווער פון קעשענע און ער האָט מיט פאַרקריצעט ציין אַן מיט אַ ווילד געבוינענעם האַפּ געקוקט אויף זיין קרבן :

— אַזוי ? נישט געמיינט קיין שלעכטס צו טאָן ? צו וואָס זשע ? צו

— ביגרט אים ! זאָל מען אים ביי־דען ! — האָט ביטריס אויסגערופן.

— ביגרן אים !

— אַט אַזוי !

— שטריק !

— ברייגנט שטריק !

— ביגרן די חיה !

עס האָט גענומען אַ שטיקל צייט ביז מען האָט ערגעץ אָפּגעזוכט אַ שטריק, אַז מען האָט די שטריק שוין געבראַכט און אַ פּאָר געזונטע חבֿרה האָבן זיך אַ וואָרף געטאָן אויף גאָל־דען אום אים צו בינדן, האָט ביטריס אויסגערופן :

— לאָזט ! איך אַליין וועל עס טאָן, מיט מיינע אייגענע הענט וועל איך אים בינדן, לאָמיר זעען ער זאָל זיך וואַגן אַנטקעגן שטעלן.

זי האָט פאַרדרוקט דעם רעוואָלווער אין איר מוזיס אַריין, און זי האָט די שטריק אין אירע הענט.

די באַנדע האָט געלאָכט און זיך געוויצלט און ביטריס האָט זיך גע־וועندעט צו גאָלדן :

— פאַרלייג די הענט אויף אַרונטער, ער האָט אַ ווייל געצוויפלט און זי האָט ווידער אויסגעשריען :

— די הענט אַרונטער !

ער האָט געפאָלגט, און זי אַליין האָט אים געבונדן די הענט און דער־ביי אים אַלע ווייַלע אַ קלאַפּ געטאָן און גאָלד האָט געשווינגן און די חבֿרה האָט געלאַכט.

* * *

אין דער זעלבער צייט איז פאַרגע־קומען עטוואָס :

דער שעף פון דער פּאָליציי האָט דעם נאַכט טאָג געוואָרט אויף יידיעות פון גאָלדן און נישט הערנדיק אין אים אַ ער שטאַרק געוואָרן אומרואיק אין דער מער־דער און אַ פּאָר געזונטע חבֿרה האָבן זיך אַ וואָרף געטאָן אויף גאָל־דען אום אים צו בינדן, האָט ביטריס אויסגערופן :

— לאָזט ! איך אַליין וועל עס טאָן, מיט מיינע אייגענע הענט וועל איך אים בינדן, לאָמיר זעען ער זאָל זיך וואַגן אַנטקעגן שטעלן.

זי האָט פאַרדרוקט דעם רעוואָלווער אין איר מוזיס אַריין, און זי האָט די שטריק אין אירע הענט.

די באַנדע האָט געלאַכט און זיך געוויצלט און ביטריס האָט זיך גע־וועندעט צו גאָלדן :

— פאַרלייג די הענט אויף אַרונטער, ער האָט אַ ווייַל געצוויפלט און זי האָט ווידער אויסגעשריען :

— די הענט אַרונטער !

ער האָט געפאָלגט, און זי אַליין האָט אים געבונדן די הענט און דער־ביי אים אַלע ווייַלע אַ קלאַפּ געטאָן און גאָלד האָט געשווינגן און די חבֿרה האָט געלאַכט.

* * *

אין דער זעלבער צייט איז פאַרגע־קומען עטוואָס :

דער שעף פון דער פּאָליציי האָט דעם נאַכט טאָג געוואָרט אויף יידיעות פון גאָלדן און נישט הערנדיק אין אים אַ ער שטאַרק געוואָרן אומרואיק אין דער מער־דער און אַ פּאָר געזונטע חבֿרה האָבן זיך אַ וואָרף געטאָן אויף גאָל־דען אום אים צו בינדן, האָט ביטריס אויסגערופן :

— לאָזט ! איך אַליין וועל עס טאָן, מיט מיינע אייגענע הענט וועל איך אים בינדן, לאָמיר זעען ער זאָל זיך וואַגן אַנטקעגן שטעלן.

זי האָט פאַרדרוקט דעם רעוואָלווער אין איר מוזיס אַריין, און זי האָט די שטריק אין אירע הענט.

די באַנדע האָט געלאַכט און זיך געוויצלט און ביטריס האָט זיך גע־וועندעט צו גאָלדן :

— פאַרלייג די הענט אויף אַרונטער, ער האָט אַ ווייַל געצוויפלט און זי האָט ווידער אויסגעשריען :

— די הענט אַרונטער !

ער האָט געפאָלגט, און זי אַליין האָט אים געבונדן די הענט און דער־ביי אים אַלע ווייַלע אַ קלאַפּ געטאָן און גאָלד האָט געשווינגן און די חבֿרה האָט געלאַכט.

* * *

נאָר דאָ איז ביטריסן עפּעס איינ־געפאַלן : זי האָט זיך ראַפּטום אַ ריס געטאָן. זי האָט זיך געגעבן אַ שפּאַר דורך דורך דער חבֿרה און זי האָט גע־נעבן אַ שטוס אַפּ ראַזענבערגן מיטן רעוואָלווער און זי האָט אויסגעריפן :

— מיר גיב דעם רעוואָלווער ! גיב אים אַהער, איך אַליין וועל זיך מיט אים אָפּטרעפענען ! מיך האָט ער פאַר־פירט ! מיך האָט ער געוואָלט אָפּ־נאַרן ! זאָל מיין האַנט אים באַצאָלן אַזוי אַ מיס פאַרדינט ! גיב מיר דיין רעוואָלווער !

זי האָט זיך געגעבן אַ גלייך אויס זי איז האָט דעם קאָפּ שטאָלץ אויפגע־קלויבן. זי האָט געגומען אטעמען גיך און שווער און דאָס פּנים האָט זיך אַר ווילד צעוויטלט.

— נישקשה, איך וועל זיך אים נוקם זיין !

זי האָט אָנגעכאַפּט דעם רעוואָל־ווער וואָס ראַזענבערג האָט געהאַל־טען :

— גיב אים מיר !

אַ קליינע ווייַלע האָט ראַזענבערג ניט געקאָנט פאַרשטיין וואָס דאָ קומט פאָר, אָבער ער האָט אָפּגעלאָזט דעם רעוואָלווער. אַלע האָבן זיך אָפּגערוקט, אַ געוויסע נייגעריק צו זעען וואָס דאָ וועט זיין. ביטריס האָט איצט אויס־געזעגן דרייסט.

זי איז צוגעלאָפן צו גאָלדן, האָט מיט אים אָנגעכאַפּט פאַר זיינע האָר און זי האָט זיי אַ שלעפּ געטאָן, זי האָט אָפּגעלאָזן די האָר און זי האָט אים געגומען אַפּשו אין פּנים אַריין שרייענדיק : באַטרינער ! פאַרדעטער ! דו האָסט מיר אָפּגענאַרט ! דו האָסט מיר פאַרפירט !

גאָלד איז איינגעגאַנגען שוין געווען צעמישט, אָבער ער איז באַלד געקומען צו זיך און ער האָט זיך אָנגעשטויגן וואָס ביטריס איז אויסן מיט דעם : זי מיינט זיכער אַפּצוציען זי זאָך בין אַן עולן דערוויַיל אָנקומען פּאַ־ליציסן, און ער האָט געשוויגן.

ביטריס האָט געשריען און געטר־פּעט מיט די פיס אַן צום סוף האָט זי אויסגערופן :

— ניין, איך שיס דיר נאָך נישט ! ניין, איך וועל דיר פרעד פייניקן, זיך אַנצוטיקן מיט נקמה ! אַזאַ אויסוואורף פאַרדינט נים קיין גרינגן טויט, מאַ־טערן וועל איך דיר !

— בראַוואָ !

— געראַטן !

— אַט אַזוי !

— ווייַ אים ביטריס וואָס דו קאָנסט !

די באַנדע איז געוואָרן ווילד און האָט מיט ענטציקונג געקוקט אויף ביט־ריסן און האָט געוואָרט מיט אומגע־דולד מיט וואָס די ראַזיקע סצענע וועט זיך ענדיקן.

היימאַן און העסטרין

באַריסטערס, סאָליסיטאָרס און א. וו.
216 — מעקאַינטייר בלאָק — 216
טעלעפאָן 21 627
טר. העסטרינס וואוינונג:
306 סט. דזשאַנס עוו., טעל. 53 133

שינבין, מאָראָזניק און האָבלין
Shinbane, Morosnick & Roblin
Barristers, Solicitors and Notaries
באַריסטערס, סאָליסיטאָרס, נאָטאַריוס
207-8 Confederation Life Bldg.
457 Main St. Opposite City Hall
טעלעפאָן 6—21 345

טשערניאַק, קאַפּשטיין און ספּיוואַק
Barristers, Solicitors, Etc.
460 מיין סטריט
טעלעפאָן 24 591 און 24 666

קאַנטאָר און דאָרפמאַן
אַדוואָקאַט און נאָטאַרי
CANTOR & DORFMAN
211 קורטי בלדג. 233 פּאַרטעדזש עוו.
טעל. 225 89—29 937
רעזידענס:
103 בענערמאַן עוועי. טעל. 51 353

ה. שולמאַן
אַדוואָקאַט און נאָטאַרי
נעלט צו לייען אויף ½* פּראָצענט
Schulman & Nitikman
213 קאָנפעדעריישאָן לייף בילדינג
457 מיין סט., אָנטקעגן סיטי האַל
טעלעפאָן 462 88

ש. מילער
באַריסטער, סאָליסיטאָר א. א. וו.
S. MILLER, B.A., LL.B.
505 Paris Bldg., Portage and Garry
Phone 22 203
מר. מילערס וואוינונג:
152 באַראָס עוועי., טעלעפאָן 652 51

Doctors' Directory דאָקטוירים
IN ALPHABETICAL ORDER

Office	Residence	
53 578	51 250	**דר. ס. דזש. בערמאַק**, 834 מיין סטריט אָפיס שטונדן: 2—4 און 7—8 DR. J. C. BERMACK
54 107	54 107	**דר. דזש. ברענער**, 402 סעלקירק עוועניו אָפיס שטונדן: 3—5, 7.30—8.30 DR. J. BRENER
26 947	53 422	**דר. א. גוטמאַן**, 714 טראַנסטאַ דזשעו. טראַסט בילדינג, 283 פּאַרטעדזש עוועי., קאָר. סמיט אָפיס שטונדן: 10—12, 2—6 און ביי אַפּאָינטמענטס DR. A. GUTTMAN
22 717	54 429	**דר. ס. דשואוויש**, 404 באַיר בילדינג שטונדן: 11—12, 3—6 און ביי אַפּאָינטמענטס DR. SIMON JAUVOISH
26 600	28 153	**דר. ה. הערשפילד**, 576 מיין, קאָר. אַלעקסאַנדער אָפיס שטונדן: 11—1, 2—5 און 7—9 DR. H. HERSHFIELD
52 744	51 772	**דר. כ. א. וויקטאָר**, קאָר. סעלקירק און סאָלטער (איבער דער באַנק) אָפיס שטונדן: 3—5 און 7—8 DR. B. A. VICTOR
53 181	53 181	**דר. י. פּערלמאַן**, 291 באַראָוס, קאָר. טשאַרלס אָפיס שטונדן: 3—5 און 7—8 DR. I. PEARLMAN
54 866	51 968	**דר. ס. קאָבריַנסקי**, סוויט 2 קראַמפּ בלאָק (מיין און דאָעפרין עוועניו) אָפיס שטונדן: 3—5 און 6.30—8 DR. S. KOBRINSKY
53 915	52 614	**דר. סעם ראָדין**, ראָיאַל בענק בילדינג (מיין און סעלקירק) אָפיס שטונדן: 3—4 און 6—8 DR. SAM RODIN
88 916	59 473	**דר. א. ל. שובין**, שטונדן 11—12 און 2—6 אָפיס: בענק אָף קאַמערס בלדג., מיין און אַלעקסאַנדער רעזידענס: 375 מאַקריי עוועניו DR. A. L. SHUBIN
		אויגן, אויערן, נאָז און האַלז
29 110	51 848	**דר. י. ה. בעקמאַן**, 613 באַיר בילדינג DR. J. H. BECKMAN
24 465	51 359	**דר. ד. מ. דזשענאָף**, 830-2 סאָמערסעט בלאָק DR. D. M. GENOFF
		קינדער קראַנקהייטן
88 013	53 320	**דר. ה. מעדאָווי**, 904 באַיר בלדג. 3—5; 332 מאָניטאָבאַ עוו. 11—12 DR. H. MEDOVY
22 446	51 801	**דר. דזשאָ. ה. שאַפּירא**, 604 באַיר בילדינג שטונדן: 3—5 און ביי אַפּאָינטמענטס DR. GEO. H. SHAPERA

Dentists Directory דענטיסטן
IN ALPHABETICAL ORDER

Office	Residence	
51 560	41 652	**דר. י. בן עזרא**, ב.א. 962½ מיין, קאָר. סעלקירק DR. I. BEN EZRA, B.A.
53 720		**דר. מ. ברענמאַן**, סט. 1 סט. דזשאַנס בלאָק, 984 מיין DR. M. A. BREGMAN
56 056		**דר. ס. טשוירטשיל**, סוויט 1 טריק בלאָק, 972 מיין סט. DR. S. H. CHURCHILL

אַדווערטייזט אין "דאָס אידישע וואָרט" עס וועט זיך אייך באַצאָלן

אין דער אַלטער היים

פון א סטודענט און א גביר ווערט א באַנדיט

אַן אויסערגעוויינלאַכע און שפּאַ־נענדע געשיכטע האָט די לעצטע טעג פּאַסירט אין פאַריז מיט א גוט באַ־קאַנטן וואַרשעווער בירגער, וועלכער איז געווען דער איינגנטימער פון באַר "מעטראָפּאָל" און הייסט יוסף עס־קין.

ווער קאָן דאָס ניט אין וואַרשע עטקיגען, וועלכער איז אַמאָל געווען אַ סטודענט און איז שפּעטער געווען אַ קאַלנער, און נאָך שפּעטער האָט ער זיך אַרויפגעאַרבעט און איז געוואָרן דער איינגנטימער פון איינעם פון די גרעסטע אידישע רעסטאָראַנען אין וואַרשע.

די גאַנצע פּוילישע פּראָווינץ, אַלע קרעמער און סוחרים, פלעגן זייערגיק אין וואַרשע, זיין זיינע געסט. און דער באַר "מעטראָפּאָל" איז פאַר לאַנגע יאָרן געווען גוט אויעקגעשטעלט און האָט געגען גוטע רוחים.

מיט אַמאָל קומט איצט אַן אַ יידיע, אַז יוסף עטקין איז אין פאַ־אַריס אויסגעקומען געווען אַ גרויס־סען פאַרבעכן. עס איז ניט צו פאַר־שטיין, ווי אַזוי עס האָט זיך אָנגעהויבן אַ אַנגעזעענער וואַרשעווער בירגער מיט גביר, דערצו אַ מענש מיט אַ באַריינט־דער בילדונג, זאָל זיך פּלוצלונג אַזוי אַראָפּקיקלען אין אַפּגרונט און ווערן אַ באַנדיט, אַ מערדער אויף די פאַ־ריזער בולוואַרן — דאָס וועלן שוין אויפקלערן דאָקטויִרס פּסיכאָאַנאַ־ליסטן. דערווייל האָט עטקין ניט מער און ניט וויניקער, ווי געמאַכט א באַוואָ־פענגן אַנפאַל אויף א יובעלער גע־שעפט.

אָבער נאָך שרעקלאַכער ווערט יוסף עטקינס לעבנס טראַגעדיע ווען ער ווערט איצט באַשולדיקט אין א ביישן מורא'דיקן פאַרבראָכן, נעמלאַך : אַז ער האָט דערמאָרדעט זיין איינגעג־פרוי !

דיי דאָויקע שרעקלאַכע געשיכטע איז פאָלגנדע :

מיט אַן ערך דריי יאָר צוריק האָט יוסף עטקין, נאָכדעם, ווי ער איז אַנ־וואָרן אויס איינגנטימער פון "מעט־ראָפּאָל", אָנגענומען אַ פּאַסטן אין איי־נער פון די וואַרשעווער פאַרזיכע־רונגס געזעלשאַפטן.

באַלד האָט ער אויך פאַרזיכערט זיין פרוי אין דער זעלבער געזעלשאַפט אויף עטלאַכע טויזנט דאָלאַר.

א האַלב יאָר צייט האָט עטקין נאָר־מאַל געצאָלט די פּאָליסי־ראַטעס ביי — די פרוי עטקין איז פּלוצלונג גע־שטאָרבן. דאָס איז געשען מיט 2 און א האַלב יאָר צוריק.

עטקין האָט באַוויזן דעם פּריציי־מיקן טויט ביי זיין יונגער פרוי. און ער האָט אָפּגענומען אין דער פאַרזי־כערונגס געזעלשאַפט די עטלאַכע טויי־זענט דאָלאַר. מיט א קורצער צייט שפּעטער האָט ער אויף אויפגעהערט אַרבעטן אויף דעם פּאַסטן.

זינט דאַן האָבן שוין סיי עטקינס קרובים און סיי די דיריקציע פון דער פאַרזיכערונגס געזעלשאַפט געהאַט אַנגעזעענער וואַרשעווער בירגער מיט עטקין, אָבער איצט, אין אַזאַמענהאַנג מיט דעם רויב אַנפאַל, וואָס עטקין האָט דורכגעפירט, און אויף צוליב א רייע פאַרשיידענע סיבות, איז ביי דער פּאָליציי אַנטשטאַנען א חשד, אַז יור־סף עטקין האָט זיין פרוי דערמאָר־דעט.

דעם מאָרד זאָל ער האָבן דורכגע־פירט פאַר דעם צוויעט כדי אָפּצונע־מען דאָס פאַרזיכערונגס געלט. עט־קינען איז דאָס געלט אָפּגענומען אַנ־געקומען ניט שווער, ווייל ער האָט גע־אַרבעט אין דער געזעלשאַפט.

די פרוי עטקין זאָל האָבן, לויט דער מיינונג פון דער מאַכט — פאַר־סמ'ט געוואָרן מיט א געהיימניספולן סם.

אין משך פון די לעצטע טעג האָ־בען פאַרשטייער פון דער וואַרשעווער פּראָקוראַטור שוין אויסגעפאָרשט עט־לאַכע נאָענטע פאַמיליע מיטגלידער וועגן דעם, ווי אַזוי די, פרוי עטקין איז געשטאָרבן, ווי לאַנג זי איז קראַנק געווען, אויף וואָס זי האָט געליטן און ד. גל.

עס האַלט אויך דערביי, אַז מען זאָל די פרוי עטקין אויסגראָבן פון איר קבר און עס וועט געמאַכט ווערן א מעדיציניש אונטערזוכונג, כדי פעסטצושטעלן צי זי איז געשטאָרבן מיט א נאַטירלאַכן טויט, אָדער עס איז טאַקע פאַרגעקומען א מאָרד.

אויב עס זאָל זיך אַרויסווייזן, אַז די פרוי עטקין, וועלכע איז געשטאָר־בען מיט צוויי און א האַלב יאָר צו־ריק איז פאַר'סמ'ט געוואָרן, וועט יוסף עטקין אויף זיך האָבן צוויי פּראָ־צעסן : פאַר דעם באַנדיטן אַנפאַל און פאַר דערמאָרדן זיין איינענע פרוי אין וואַרשע.

בינו לבינו איז נאָנץ וואַרשע און פאַריז איצט מיט יוסף עטקינס פּראָ־צעס, וועלכער דאַרף שוין די טעג פאַרקומען פוי, און ס'איז ווירקלאַך אינטערעסאַנט ביי־צוזאַוואוינען אַזאַ פּראָצעס און צו באַקענען זיך מיט די אומשטענדן, ווי אַזוי